Написав ЮЛІЯ Тонего
Середа, 12 червня 2013, 08:24

І в моє життя прийдуть жнива,
Коли буду жати те, що сіяла.
Як далеко серп не заховай,
А дозріє те, що я леліяла.

Заколоситься життєвий лан
Чи то стиглою пшеницею добірною,
Чи то заросте його бур'ян,
Як не буде вчасно з поля зірваний.

Знаю, що настане отой день,
Але чи готова жниво жати я?
Чи співатиму тоді пісень,
Чи вжахнусь: «Невже оця нива – моя?!»

Боже, Ти дощі благословінь
Щедро з неба кожен раз зливаєш,
І керманичем моїх стремлінь,
Знаю, бути також Ти бажаєш

Щоби сіяла я в майбуття
Усі дні лише таке насіння,
Яке проросте в вічне життя
І яке дозріє для спасіння.

То ж прошу, допоможи мені,
Поки ще весна в житті, ще поки літо,
Ниву доглядати день при дні
І хороше сіяти й ростити.

Щоб тоді, коли прийдуть жнива,
Моя нива рясно колосилася,
І раділа я, що не трава,
А пшениця рясно там вродилася.
***